

баща ти, или благодарѣтельтъ ти, който е мислѣлъ, че извършва неизбежно и богоугодно дѣло, като та е подвъргвалъ на този *искусъ*, който трѣба да та направи челѣкъ прокопсанъ и търговецъ. Злѣ добрѣ минувала са е зимата; ты си са научвалъ да сричашъ; на баща ти му е драго; той си мисли, че ако не бѣше та билъ, не си щялъ да са научишь. Минува ся и друга зима, ты са научишь криво лѣво да четешъ; баща ти съ гордость поглежда на теби, и за благодарность къмъ учительтъ че та е научилъ да четешъ, му проважда на Великденъ единъ кравай въ единъ новъ пошъ и нѣколко чървени яйца. Дохожда и третията зима; учительтъ за да получи по голѣмо благоволеніе прѣдъ баща ти, поревностно са земалъ за възпитаніето ти. Той е захващалъ да та учи да пишешъ буквытъ и цыфрытъ; на четвъртата зима е захващалъ да та «учи» да правишь «собираніето» т. е. «да пишешъ най-напрѣдъ едно число, подиръ да пишешъ друго число подъ него, да теглишь чезія и подъ чезіята да пишешъ суммата» и т. нат. Трѣба ли да казвамъ колко мъжки си притегилъ? Учительтъ са гордѣй, че та научилъ, а пакъ ты сѣки день плачишь; баща ти и той са радва, а тебѣ не та пита какво ти е? Краката ти и рѣцѣтъ ти на самуны сж ставали отъ бой, снагата ти насинѣвала и очтѣ ти сѣки день насъззены и никакъ не можешъ да си обяснишь защо та біе учительтъ и та мъжи? Букварьтъ, таблата, калемьтъ и други учебни потребности, вѣрвамъ сж ти оживѣвали на сърдцето и трѣпки сж та побивали, като си погледвалъ само на тѣхъ. Учительтъ доволенъ, че та научилъ да четешъ; ама да ли та е попитвалъ разбирашь ли баремъ нѣщичко отъ онова, що четешъ въ книгата?